

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/63/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117010750
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3117010750.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. septembra 2022 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín a obžalovaného L. K. v trestnej veci obžalovaných 1/ L. K., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom K. pod O. XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov v inej veci, na verejnom zasadnutí neprítomného, a 2/ G. B., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom Mesto G., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov v inej veci, na verejnom zasadnutí neprítomného, ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/66/2017 zo dňa 22.02.2022 a takto jednomyseľne

rozhodol:

I.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora smerujúce voči oslobodzujúcemu výroku rozsudku súdu prvého stupňa týkajúceho sa obžalovaného G. B. zamieta, pretože nie je dôvodné.

II.

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa obžalovaného L. K. v celom výroku o uloženom súhrnnom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a o zrušení skoršieho rozsudku.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. sa vec v tejto časti vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Výroky o vine a o náhrade škody v rozsudku súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa obžalovaného L. K. zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa boli obžalovaní W. R. a L. K. uznaní vinnými z prečinu krádeže (spolupáchateľstvom) podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. účinného do 31.07.2019, pretože dňa 12.08.2016 v čase o 13:30 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne prišli do priestorov stávkovej kancelárie Tipsport, ktorá sa nachádza v X. nad O. na I. W. slovenskej č. XXXX, kde obvinení W. R. a L. K. prešli k tipovacej nástenke, začali sa v úmysle odlákať pozornosť pracovníčky kancelárie informovať, ako sa tipujú tenisové zápasy, načo pracovníčka opustila priestor vyhradený pre predávajúcu, prišla k nim a začala im vysvetľovať ako sa správne tipuje, čo využil obvinený W. R., vošiel do jej vyhradeného priestoru, tu sa snažil zobrať príručnú plechovú skrinku s tržbou a jej peňaženku, pričom ho pracovníčka kancelárie spozorovala, prišla k nemu a snažila sa ho zastaviť, začali sa o plechovú skrinku a peňaženku naťahovať, načo ju obvinený W. R. najmenej dvakrát kopol do oblasti nôh, odsotil ju smerom k tipovacej nástenke, kde spadla na zem a následne odcudzil služobnú peňaženku s

hotovosťou 500,- € a výherné žreby v hodnote 303,- €, čím tak obvinení spoločným konaním spôsobili prevádzkovateľovi kancelárie B. I., ARMY PUB, s miestom podnikania Moravská 1629/41, Púchov škodu v sume 803,- €, hoci bol obvinený W. R. rozsudkom Okresného súdu Bratislava 1 sp. zn. 1T 39/2014 zo dňa 01.06.2016, právoplatným dňa 01.06.2016, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a hoci bol obvinený L. K. trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp. zn. 2T 14/2016 zo dňa 11.02.2016, právoplatným dňa 16.03.2016, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 k § 20 Trestného zákona.

Obžalovaný L. K. bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. (účinného do 31.07.2019) s použitím §§ 36 písm. l), n), 37 písm. m), 38 ods. 3, ods. 8, 41 ods. 1 a 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol súčasne zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/151/2016 zo dňa 01.08.2016, právoplatnom dňa 15.06.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Tým istým rozsudkom bol naopak obžalovaný G. B. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín sp. zn. 1Pv 576/16/3309 zo dňa 17.05.2017 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže (spolupáchatelstvom) podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. (účinného do 31.07.2019) a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 12.08.2016 v čase o 13:30 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne prišli do priestorov stávkovej kancelárie Tipsport, ktorá sa nachádza v Dubnici nad Váhom na I. W. slovenskej č. XXXX, kde obvinení W. R. a L. K. prešli k tipovacej nástenke, začali sa v úmysle odľakáť pozornosť pracovníčky kancelárie informovať, ako sa tipujú tenisové zápasy, načo pracovníčka opustila priestor vyhradený pre predávajúcu, prišla k nim a začala im vysvetľovať ako sa správne tipuje, čo využil obvinený G. B., vošiel do jej vyhradeného priestoru, tu sa snažil zobrať príručnú plechovú skrinku s tržbou a jej peňaženku, pričom ho pracovníčka kancelárie spozorovala, prišla k nemu a snažila sa ho zastaviť, začali sa o plechovú skrinku a peňaženku naťahovať, načo ju obvinený G. B. najmenej dvakrát kopol do oblasti nôh, odsotil ju smerom k tipovacej nástenke, kde spadla na zem a následne odcudzil služobnú peňaženku s hotovosťou asi 500,- € a výherné žreby v hodnote 303,- €, čím tak obvinení spoločným konaním spôsobili prevádzkovateľovi kancelárie B. I., ARMY PUB, s miestom podnikania Moravská XXXX/XX, B., škodu 803,- € a obvinený G. B. pracovníčke kancelárie T. N. fyzickým útokom zlomeninu V. predpriehlavkovej kosti nohy obojstranne s posunom s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 41 dní, hoci bol obvinený G. B. trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T 244/14 zo dňa 22.12.2014, právoplatným dňa 22.12.2014, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona a iné, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal tento obžalovaný.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovaným W. R. a L. K. uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému B. I. škodu vo výške 803,- Eur. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená T. N. s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Tento rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol vo vzťahu k obžalovanému W. R. právoplatnosť dňa 27.04.2022.

Tento rozsudok naopak vo vzťahu k obžalovaným L. K. a G. B. nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote podali voči nemu odvolania prokurátor aj obžalovaný L. K.. Prokurátor zahlásil odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení napadnutého rozsudku, a to voči oslobodzujúcemu výroku vo vzťahu k obžalovanému G. B.. Obžalovaný L. K. podal odvolanie voči výroku o treste v zákonnej lehote.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že súd prvého stupňa rozhodol na základe nesprávneho posúdenia skutkových zistení a dostatočne sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, pretože skutkový stav posúdil výlučne v prospech obžalovaného G. B.. Avšak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom prvého stupňa boli preukázané skutočnosti, ktoré pri ich správnom právnom posúdení dostatočne preukazujú vinu tohto obžalovaného. Obžalovaný G. B. vo svojej výpovedi potvrdil, že sa na mieste skutku v čase jeho spáchania nachádzal. Zo spáchania tohto skutku je nepochybne usvedčovaný výpoveďou poškodenej T. N., ktorá ho v zápisnici o rekognícii osoby zo dňa 13.09.2016 označila za osobu, ktorá mala byť prítomná pri páchaní skutku. Výpovede

spoluobžalovaných W. R. a L. K., v ktorých vyvíňujú obžalovaného G. B. zo spáchania skutku, považuje za účelové a realizované v snahe zabezpečiť mu beztrestnosť. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný L. K. odvolanie písomne odôvodnil sám, ako i prostredníctvom obhajcu. Prostredníctvom obhajcu uviedol, že svoje konanie ľutuje, k spáchaniu skutku sa priznal. S poukazom aj na jeho vyhlásenie o vine a s prihliadnutím na čas, ktorý uplynul od spáchania skutku, má za to, že na ochranu spoločnosti i na jeho nápravu mu mohol byť iba „navýšený“ pôvodný podmienený trest odňatia slobody, alternatívne uložený aj miernejší nepodmienečný trest odňatia slobody. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa zrušil a aby vo veci rozhodol v zmysle vyššie uvedeného. Obžalovaný sám v písomných dôvodoch odvolania a v ich doplnení ďalej namietal nesprávne uloženie súhrnného trestu k jeho odsúdeniu Okresným súdom Bratislava III sp. zn. 3T/151/2016. Napokon súd prvého stupňa vo výroku o treste toto jeho odsúdenie aj nesprávne „označil“ ako odsúdenie Okresným súdom Trnava. Taktiež súd prvého stupňa nezohľadnil jeho odsúdenie Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 0T/55/2017. Namietal aj to, že súd prvého stupňa mu neumožnil dať vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por. Navrhol preto, aby odvolací súd rozhodol o upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. vzhľadom na jeho odsúdenie Okresným súdom Trnava sp. zn. 3T/13/2019, resp. iné jeho odsúdenie uvedené v registri trestov.

K odvolaniu prokurátora sa prostredníctvom obhajcu písomne vyjadril obžalovaný G. B.. Uviedol, že oslobodzujúci výrok napadnutého rozsudku považuje za správny, zákonný a zodpovedajúci dôkaznej situácii. Poškodená na hlavnom pojednávaní označila za páchatel'a obžalovaného W. R., teda nie jeho. Vinu obžalovaného nemôže preukazovať len to, že sa nachádzal v blízkom okolí miesta činu. Jeho nevinu preukazujú aj výpovede spoluobžalovaných a svedkov G. a L.. Neexistuje žiadny priamy dôkaz alebo reťaz nepriamych dôkazov svedčiacich v jeho neprospech. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obidvoch obžalovaných, ktorí o to výslovne písomne odvolací súd požiadali (§ 293 ods. 6, ods. 7 Tr. por.).

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v rámci konečného návrhu:

- prítomný prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že pokiaľ ide o rozhodnutie odvolacieho súdu o odvolaní podriadeného prokurátora, navrhuje rozhodnúť tak, ako je to uvedené v písomných dôvodoch odvolania podriadeného prokurátora, pričom v prípade obžalovaného L. K. navrhol, aby odvolací súd jeho odvolanie podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné,
- obhajca obžalovaného L. K. poukázal na konečné návrhy uvedené v písomných dôvodoch odvolania a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a rozhodol vo veci sám,
- obhajca obžalovaného G. B. navrhol, aby odvolanie prokurátora vo vzťahu k tomuto obžalovanému bolo podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuté.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a takto dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné a odvolanie obžalovaného L. K. síce je dôvodné, ale z iných ako ním uvádzaných dôvodov.

B. ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

*** K odvolaniu prokurátora ***

Prokurátor v dôvodoch odvolania namietal nesprávnosť postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení vykonaných dôkazov, v čom videl pochybenia v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Odvolací súd považuje za potrebné poukázať v prvom rade na to, že podľa § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotí vykonané dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, kto ich obstaral. Trestný poriadok pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o „mieru“ dôkazov potrebných na preukázanie určitej

skutočnosti, a ani „váhu“ jednotlivých dôkazov. Naviac v prípade, ak by aj skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, môže len upozorniť súd prvého stupňa na to, v ktorých smeroch má konanie doplniť alebo čím je potrebné sa znovu zaoberať, ale nesmie udeľovať záväzné pokyny k spôsobu hodnotenia dôkazov.

Na základe vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa dospel aj odvolací súd k záveru, že vykonané dôkazy bez akýchkoľvek pochybností nepreukazujú, že by skutok uvedený v obžalobe mal spáchať aj obžalovaný G. B. - § 285 písm. c) Tr. por., pričom poukazuje na nasledovné:

Je síce pravdou, že obžalovaný G. B. sa nachádzal síce v blízkosti miesta činu (rovnako aj svedok V. G.), avšak vykonané dokazovanie pred súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní bez najmenších pochybností preukázalo, že stíhanej trestnej činnosti sa mali dopustiť obžalovaný L. K. spoločne so svedkom O. L. (ktorého súd prvého stupňa síce neuviedol do mierne pozmenenej skutkovej vety napadnutého rozsudku), ktorí odlákali pozornosť poškodenej T. N., čo následne využil obžalovaný W. R., aby z jej vyhradeného priestoru zobral príručnú plechovú skrinku s tržbou a jej peňaženku a následne ju ešte aj fyzicky napadol (teda nie obžalovaný G. B., ako bolo uvedené v obžalobe prokurátora). Napokon je potrebné uviesť, že poškodená T. N. na hlavnom pojednávaní ako páchatel'a, s ktorým sa „naťahovala“, opoznala obžalovaného W. R., i keď v prípravnom konaní pri rekognícií „len pravdepodobne“ (teda nie bez pochybností) ako páchatel'a označila obžalovaného G. B..

Inak povedané - za konanie, ktoré prokurátor kládol obžalovanému G. B. za vinu, bol právoplatne odsúdený už obžalovaný W. R. (vo vzťahu ku ktorému výroku napadnutého rozsudku prokurátor ale odvolanie už nepodal), pričom účasť aj obžalovaného G. B. na spáchaní stíhanej trestnej činnosti nebola inými vykonanými dôkazmi dostatočne preukázaná. Len prítomnosť obžalovaného G. B. na mieste činu, ktorú sám nepoprel, totiž nie je dostatočným dôkazom viny.

Na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti obžalobného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného možného záveru.

Z pohľadu vyššie uvedeného poukazuje odvolací súd aj na základnú zásadu trestného konania in dubio pro reo, t.j. v pochybnostiach v prospech obvineného (§ 2 ods. 4 Tr. por.). Použitie tejto zásady prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu danej veci, v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie. V prejednávanej veci súd prvého stupňa postupoval súladne aj z pohľadu takejto zásady, pretože nebola vylúčená možnosť iného záveru, ako o vine obžalovaného.

Odvolací súd preto sumarizuje, že súd prvého stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vysporiadal so všetkými dôkazmi a okolnosťami významnými pre svoje rozhodnutie, ktoré logicky aj presvedčivo odôvodnil. Odvolací súd tak nepovažoval odvolacie námietky prokurátora smerujúce voči oslobodzujúcemu výroku rozsudku súdu prvého stupňa týkajúceho sa obžalovaného G. B. za nedôvodné.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd preto odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

*** K odvolaniu obžalovaného L. K. ***

K vytýkaným procesným chybám v odvolaní obžalovaného L. K. uvádza odvolací súd nasledovné:

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 13.02.2020, ako aj zo zvukovej nahrávky z tohto termínu hlavného pojednávania odvolací súd zistil, že obžalovaný L. K. pred súdom prvého stupňa dal dobrovoľne, v prítomnosti svojho obhajcu a po riadnom zákonnom poučení vyhlásenie o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe - § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a následne odpovedal kladne na všetky položené otázky samosudcu súdu prvého stupňa podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. por., ktorý jeho vyhlásenie následne postupom podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. prijal a rozhodol aj

o tom, že vo vzťahu k nemu sa ďalej vykoná len dokazovanie vo vzťahu k výrokom o trestnoprávných sankciách. Prijatie takéhoto jeho vyhlásenia sa následne „odzrkadlilo“ aj vo výroku o treste, keď mu súd prvého stupňa priznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák.

Odvolací súd ďalej na podklade odvolania obžalovaného zistil, že súd prvého stupňa porušil ustanovenia Trestného zákona o ukladaní súhrnného trestu, pričom nevykonal na hlavnom pojednávaní ani potrebné dokazovanie na uloženie zákonného trestu tomuto obžalovanému.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného súbehu trestných činov, a to len vtedy, ak páchatel' bol za časť retrospektívne sa zbierajúcej trestnej činnosti už skôr právoplatne odsúdený a ak možno na takéto odsúdenie prihliadať. Súd teda páchatel'a odsudzuje na súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Skorší odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin páchatel'a musí byť právoplatný. Súhrnný trest nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatel'ovi uložený, ak by sa o všetkých zbierajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Ustanovenie o súhrnnom treste sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený alebo ak skorší rozsudok bol vydaný súdom iného členského štátu Európskej únie (§ 42 ods. 3 Tr. zák.).

Odsudzujúcim rozsudkom súdu prvého stupňa za iný trestný čin sa v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. rozumie prvý odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin, bez ohľadu na to, že v riadnom či mimoriadnom opravnom konaní bol zrušený, pokiaľ sa toto opravné konanie skončilo právoplatným odsúdením páchatel'a. Rovnakú povahu ako odsudzujúci rozsudok má aj trestný rozkaz. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú až doručením trestného rozkazu obvinenému.

Odvolací súd podrobným preskúmaním veci zistil, že obžalovanému bol nesprávne uložený súhrnný trest vo vzťahu k inému jeho odsúdeniu Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 3T/151/2016 (vo výroku o treste navyše nesprávne označenému - že išlo o rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/151/2016 zo dňa 01.08.2016, právoplatný dňa 15.06.2017, i keď príslušný spis mal súd prvého stupňa pripojený a na hlavnom pojednávaní ho aj v podstatnom rozsahu oboznámil).

Totíž skutok v prejednávanej veci spáchal obžalovaný v čase (12.08.2016), ktorému predchádzalo doručenie trestného rozkazu v inej jeho trestnej veci vedenej na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 2T/14/2016 (tento trestný rozkaz bol vydaný dňa 11.02.2016 a nadobudol právoplatnosť dňa 16.03.2016, ako to vyplýva z jeho odpisu registra trestov). Po spáchaní skutku mu bol doručený ďalší trestný rozkaz v inej jeho trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 3T/151/2016 (konkrétne dňa 23.08.2016), avšak skutok v tejto veci spáchal ešte dňa 11.11.2010, teda mimo obdobia ohraničeného od doručenia trestného rozkazu Okresného súdu Senica vo veci vedenej pod sp. zn. 2T/14/2016 až do 23.08.2016, kedy mu bol doručený ďalší trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava III vo veci vedenej pod sp. zn. 3T/151/2016, a preto nemohlo ísť s určitosťou o zbierajúcu sa trestnú činnosť tohto obžalovaného, s povinnosťou uloženia mu súhrnného trestu.

Navyše v prípade odsúdenia Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 3T/151/2016 sa už má za to, že sa obžalovaný L. K. osvedčil, nakoľko tento súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia neurobil rozhodnutie podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. bez toho, že by obžalovaný mal na tom vinu (§ 50 ods. 6 Tr. zák.), a to s účinkami, že sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd taktiež poukazuje na súdnu prax v tom smere, že ak z okolností prejednávanej veci a z prechádzajúcich odsúdení obžalovaného vyplýva potreba uloženia súhrnného trestu, je súd povinný na hlavnom pojednávaní vykonať dokazovanie prečítaním podstatného obsahu spisov o predchádzajúcich odsúdeniach, aby aj negatívny záver súdu o tom, že súhrnný trest nemožno uložiť, mal oporu vo vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní a nevychádzal len zo všeobecných odborných znalostí a úvah súdu (R 55/2013).

Odvolací súd sa síce pokúsil doplniť dokazovanie na verejnom zasadnutí, avšak jeho pokus o pripojenie spisov o predchádzajúcich odsúdeniach obžalovaného nebolo úspešný, aby mohol vo veci rozhodnúť sám. Doplnenie konania pred odvolacím súdom tak bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami (§ 322 ods. 1 Tr. por.).

Odvolací súd z takto rozvedených dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa obžalovaného L. K. v celom výroku o uloženom súhrnnom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a o zrušení skoršieho rozsudku, pričom podľa § 322 ods. 1 Tr. por. mu vec v tejto časti vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Prítom výroky o vine a o náhrade škody v rozsudku súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa tohto obžalovaného zostali týmto zrušením nedotknuté.

Po vrátení veci bude úlohou súdu prvého stupňa vec znovu prejednať so zameraním sa na odstránenie vyššie uvedených pochybení. Súd prvého stupňa bude povinný na základe odpisu registra trestov obžalovaného L. K. pripojiť si všetky relevantné spisy o jeho predchádzajúcich odsúdeniach a na hlavnom pojednávaní doplniť dokazovanie aspoň prečítaním ich podstatného obsahu, a to za účelom uloženia zákonného trestu tomuto obžalovanému.

Pre prípad, ak by nebolo možné pripojenie týchto spisov (alebo niektorého z nich), súd prvého stupňa si môže vyžiadať všetky odsudzujúce rozhodnutia príslušných súdov z týchto predchádzajúcich odsúdení obžalovaného (ale vrátane trestných rozkazov, ktoré boli v týchto veciach vydané a ktoré prípadne nenadobudli ani právoplatnosť), ako aj informácie o tom, či bol odsudzujúci rozsudok vyhlásený v prítomnosti obžalovaného, a ak nie, kedy mu bol následne doručený, resp. kedy mu bol doručený trestný rozkaz.

Odvolací súd napokon zdôrazňuje, že ukladanie súhrnného trestu obžalovanému bude prichádzať do úvahy len v takom prípade, ak súd prvého stupňa na základe doplneného dokazovania zistí, že obžalovaný spáchal v období ohraničenom od vyhlásenia skoršieho odsudzujúceho rozhodnutia (pred spáchaním skutku v prejednávanej veci) až do vyhlásenia bezprostredne nasledujúceho odsudzujúceho rozhodnutia iný skutok (trestný čin), pretože len vtedy bude možné vysloviť záver o tom, že ide o zbiehajúcu sa trestnú činnosť s povinnosťou uloženia takéhoto trestu.

Súd prvého stupňa bude pri novom prejednaní a rozhodnutí viazaný vyššie uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu (§ 327 ods. 1 Tr. por.) a musí aj rešpektovať zásadu uvedenú v § 327 ods. 2 Tr. por., nakoľko odvolacie konanie inicioval len obžalovaný.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.